

EUROPAS UNDERGANG – IMMIGRATION, IDENTITET OG ISLAM

Læs Douglas Murray og bliv klog på den tid, vi lever i

AF SVEN HAKON ROSSEL

I disse Corona-tider med udgangsforbud burde der blive tid tilovers til at opholde sig hjemme og læse bøger – lige fra H.C. Andersens eventyr til voksne og børn til Johannes V. Jensens historisk-psykologiske mesterroman Kongens Fald eller – for dem der ønsker endnu mere spænding end Corona-krisen byder på – agentromaner af John le Carré.

Er man til mere fagligt prægede analyser af den tid, vi lever i – og kan læse engelsk – kan den altid årvågne og derfor aktuelle engelske skribent, journalist og politiske kommentator Douglas Murray varmt anbefales. Murray har naturligvis også kommenteret den aktuelle virus-pandemi og tilladt sig at undre sig over, at de højreorienterede politikere i f.eks. Frankrig og Italien, Marie le Pen og Matteo Salvini, der ved epidemiens udbrud fornødtvis straks forlangte de nationale grænser lukkede, omgående blev udskreget som højreekstremister. Og så viste det sig, at begge i sidste omgang skulle få ret.

Dette er et godt eksempel på Murrays politiske ståsted. Han er selv ligeglad med, om han kaldes venstre- eller højreorienteret og afviser med et skuldertræk de overfald han udsættes for fra venstreorienteret side. Han har som sit udgangspunkt valgt en kritisk nationalkonservativ platform. Fra denne position har han med sund, men yderst kritisk menneskefornuft kommenteret dagens aktuelle begivenheder lige fra Sverigedemokraternes succes til den trussel den militante islamisme udgør for vores vestlige civilisation.

Hvem er denne Douglas Murray?

Douglas Murray (f. 1979) er uddannet ved to britiske eliteinstitutioner, Eton College og Oxford University, og leverer artikler til en række internationale medier, hvoraf to af de vigtigste er det amerikanske dagblad The Wall Street Journal og det britiske politiske og kulturelle ugemagasin, nok verdens bedste, The Spectator, som han også er medredaktør af. Desuden er han aktiv i de sociale medier, bidrager til forskellige netaviser og optræder i Sky News og en række BBC-programmer.

Murray er forfatter til flere bøger, der har opnået bestsellerstatus. Her skal nævnes hans to seneste udgivelser, *The Strange Death of Europe: Immigration, Identity, Islam* (2017; da. Europas undergang – immigration, identitet og islam. Forlaget Ellekær, 2018), der i 20 uger i træk var nr. ét på SundayTimes' bestsellerliste og nu er oversat til flere end 20 sprog, og *The Madness of Crowds: Gender, Race and Identity* (2019), der ligeledes befinder sig på The Sunday Times' bestsellerliste.

I Europas undergang undersøger Murray de to faktorer, der forklarer, hvorfor den europæiske civilisation ikke vil kunne overleve. Den første er kombinationen af den uhæmmede migration fra tredjelande og Europas lave fødselstal. Den anden er, hvad Murray beskriver som "den kendsgerning (...) at Europa på samme tid har mistet sin kristne tro, sine sociale og politiske traditioner og dermed sin legitimitet." De europæiske værdier, som f.eks. ligeberettigelse mellem mand og kvinde, accept af seksuelle mindretal – han har selv offentligt erklæret sig som homoseksuel – eller

adskillelse mellem stat og kirke, er alle ved at blive kastet overbord. Resultatet bliver Europas selvmord!

Detaljeret analyserer Murray den illegale muslimske indvandring fra Afrika og Mellemøsten og både de sociale følger for vort samfund i de kommende årtier og den stadigt tiltagende udøvelse af terror i Europa. Det drejer sig ganske enkelt om en imponerende, men også skræmmende analyse af den tid, vi lever i, og den fremtid, der venter os.

Betegnende for bogens brandfarlige aktualitet er anmeldelserne i de to britiske aviser – henholdsvis den konservative The Daily Telegraph og den venstreliberale The Guardian. I The Daily Telegraph sammenfatter anmelderen bogen således: "Hans generelle tese, at et skyldbevidst og udslidt Europa med dets moderne værdier spiller højt spil og taber, idet den accepterer den voldsomme migration".

I modsætning hertil beskriver The Guardian bogen som udtryk for "det rene fremmedhad". I "kapitel efter kapitel kredses om de samme emner: migranter, der voldtager, myrder og udøver terror; til gengæld er der en lovprisning af kristendommen og udførlige diskussioner om et Europa, der er for udmattet til pga. dets historiske fortid og koloniale skyldfølelse at yde modstand, og derfor lader sig overrende af indtrængende fjender, der udviser en militant selvsikkerhed pga. deres religion." Hvem Murray hentyder til med disse "indtrængende fjender", er ikke svært at gætte: muslimske migranter. Hvad anmelderen, hvis fråde står ham om munden, glemmer at anmærke, er, at Murray overalt doku-

menterer sine påstande og argumenter med officielt statistisk materiale, og at bogen afsluttes med et noteapparat på ialt 15 sider. Det drejer sig altså kort og godt – på trods af en vis polemisk tone – om en videnskabelig præsentation".

I den anden bog, *The Madness of Crowds*, undersøger Murray nogle af d. 21. århundredes mest omdiskuterede emnekredse: seksualitet inkl. transseksualitet, feminisme og racisme. Han fokuserer på den kulturkamp, der udkæmpes på vore arbejdspladser, universiteter, skoler og i hjemmene med krav om social retfærdighed og frit valg mellem hvilket køn, man ønsker at tilhøre, som argument. Vort samfund er ganske enkelt midt i et kulturskift bort fra traditionelle, etablerede religioner og politiske ideologier henimod et samfund, i hvilket ofte intolerante opportuniststræber efter at opnå en højere social og politisk status ved at føre sig frem som ofre for et undertrykkende system.

I *The Guardian* karakteriserer kritikeren William Davies således ganske forudsigeligt bogen som værende en samling af „fantasier hos en højrefløjens provokatør, der er blind over for undertrykkelse“. Han glemmer helt at pege på, at Murray i allerhøjeste grad anerkender ligeberettigelse mellem kønnene, mellem mennesker af forskellig race og seksuel orientering – altsammen vigtige landvindinger i vort moderne samfund. Men i vores stræben efter en bedre verden skyder vi gerne langt over målet.

Murray peger på, hvordan vi i kampen om for enhver pris at blive accepteret af gud og hvermand, giver afkald på vores kritiske dømmekraft, vore fælles værdier og i sidste ende vore menneskelighed. Vi må nemlig aldrig glemme at hævde vores ytrings- og meningsfrihed, at kræve, at vores diskussionskultur skal være bestemt af fornuft, og at vi skal bekæmpe enhver form for intolerance, der ofte kan udarte til massehysteri – tænk her blot på visse klimafanatikers kamp mod kapitalismen som roden til alt ondt.

Ligeledes advarer Murray mod den overhåndtagende politiske korrekthed i tolerancens navn, der til en vis grad kan have været berettiget, men i dens yderste konsekvens fører til intolerance og derfor er totalt reaktionær. Resultatet er, at universitetslærere og forretningsfolk kun fører samtaler med repræsentanter af det modsatte køn for åben kontordør, at Shakespeare med sin sorte Othello eller griske jøde Shylock ikke længere må læses på universiteterne eller uden censur må opføres på teatrene, og at folk ansat ved sådanne kulturelle institutioner bliver fyret, hvis de privat træffer en person fra et højreorienteret parti.

Så der er ingen tvivl om, at Douglas Murray forstår at provokere, men der er en dyb alvorlig hensigt med hans provokationer. På det politiske plan hæfter hans kritikere sig ved hans skarpe kritik af islamismen, og hans afvisning af det multikulturelle projekt, såvel som hans forsvar af politikere som f.eks. Viktor Orban, der roses for at være en vogter af "europæiske værdier", og Matteo Salvini pga. dennes restriktive flygtningepolitik.

Murrays seneste bog accepterer, at mennesker er forskellige, men han modsætter sig mindretalsdikaturer af enhver art. Han forstår at argumentere knivskarpt, men – næsten altid – urbant, og hans tone er gerne på britisk vis ironisk og elegant. Og så forstår han at underbygge sine påstande med eksempler, der kan dokumenteres. Derfor har han krav på at blive læst og taget alvorlig.

Helt ukendt er Douglas Murray dog ikke i Danmark. Én bog af ham er oversat, og i 2018 blev Trykkefrihedsselskabets ytringsfrihedspris, Sappho-prisen, overrakt ham for at have "udvist uforfærdethed og kompromisløshed i kampen for det frie ord". Så må vi bede det fortjenstfulde forlag Ellekær, om også at udgive Murrays sidste brandaktuelle bog, *The Madness of Crowds*, på dansk så hurtigt som muligt! ■

SVEN HAKON ROSSEL

Sven Hakon Rosset, der er professor i nyere skandinavisk litteratur ved Universitet i Wien og før det professor ved University of Washington, vil fremover skrive fast i Dansk Folkeblad.

Forfatter Douglas Murray.
Foto: Lionel Derimais/SIPA/Ritzau Scanpix